

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 124 (874) • Субота, 2 липня 1994 року • Ціна договірна

Якіс ГАДЬЧЕНКО,
«Голос України»

КУДИ СПРЯМОВАНО ПОГЛЯД КРИМУ?

Точніше, мабуть, було б ставити запитання так: хто, куди й навіщо спрямовує погляди кримчан? Проте багато мешканців айбастово бле розбрався і дають такі відповіді. Розвиток подій у Криму залежить і залежатиме надалі лише від Верховної Ради Криму. І першою передумовою цього бачити необхідність зупинити дію всіх постанов, що суперечать чинному законодавству України, і передусім її Конституції. А чималою буде-же рішення, парламент має намір вжити: Крим є складовою частиною України і варто урахувати інтереси всіх народів, що проживають у Криму, у тому числі кримськотатарського. Парламенти Криму й України мають знайти розумний компроміс. Майте. Повинні. Зобов'язані.

(Закінчення на 5-й стор.)

Фото Олександра
КЛИМІНКА.

ЗУСТРІЧ З ГОЛОВАМИ ОБЛАСНИХ РАД

30 червня відбулася зустріч Президента України Леоніда Кравчука, Голови Верховної Ради України Олександра Мороза та Прем'єр-міністра України Віталія Масола з новообраними головами обласних Рад народних депутатів.

Поздоровивши народних обранців із виленою їм довірою і побажавши їм успіхів у праці на благо народу України, Леонід Кравчук спавився за деяких проблемах, що виникають у зв'язку з реорганізацією виконавчих структур державної влади за містами. Він зазначив, асоціюєся за залученняміне прагала пра формуванні автономних органів творчого потенціалу і досвіді місцевих кадрів, за неухильне дотримання законодавчих норм про працю та державну службу.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз представив свій виступ питаннями, пов'язаними з реформуванням Рад як органів, що посядують функції самоврядування і державної наада. Він закликав посилити роль державного регулювання, відновити поняття державної дисципліни і втілювати його в конкретні справи.

Прем'єр-міністр України Віталій Масола позначивши новообраних голів обласних Рад народних депутатів з планами військових заходів а економічній та соціальній сфері. Він вголосив також за необхідності тісної взаємодії законодавчих органів з Кабінетом Міністрів, зокрема, шляхом щільного інформування про стан справ за містами.

Учасників заходу було проінформовано про узгоджені позиції нашого керівництва держави щодо формування Кабінету Міністрів України.

Прес-служба Президента
України — Укрінформ.

У Центральній виборчій комісії по виборах Президента України

На засіданні Центральної виборчої комісії, яке відбулося 30 червня, було розглянуто питання про результати виборів Президента України. Повідомлення з цього приводу зробив голова комісії І.Г. Сметч. Він повідомив, що 26 червня 1994 року виборці України засідчили свою громадську волю й відповіли, що у голосуванні взяло участь 70,38 відсотка виборців, внесених до списків. Вибора відбулися а усіх 27 виборчих округах.

Повідомлення про результати виборів у республіці буде опубліковано а газеті «Голос України» та озвучено по телебаченню і радіо а установлений виборчим законом строк.

У зв'язку з тим, що жоден з кандидатів, які балотувалися на вибори, не одержав більше половини голосів виборців, що вили участь у голосуванні, Центральна виборча комісія відповіла до статті 42 Закону про вибори Президента України прийняла рішення про проведення повторного голосування по двох кандидатах, які одержали найбільшу кількість голосів, — Кравчуку Леоніду Макаровичу та Кучмю Леоніду Димитровичу. Повторне голосування призначене на п'ятницю, 10 липня 1994 року. Центральна виборча комісія затвердила текст виборчого бюлетеня для повторного голосування по виборах Президента України.

(Закінчення на 3-й стор.)

Форум профспілок України

У Києві 30 червня завершив роботу III Конгрес Федерції профспілок України.

Після тривалого обговорення прийнято постанову про тактику дій Федерції профспілок України по забезпеченню соціальних гарантій трудових, якого передбачається конкретні заходи щодо вирішення профспілкових питань у сфері праці та зайнятості, оплати праці, оподаткування, приватизації та функціонування соціальної інфраструктури, оздоровлення, пенсійного забезпечення тощо.

Конгрес зорієнтував профспілки на об'єднання зусиль а досягненні поставлених завдань з використанням усіх законних важелів, конструктивну роботу й членів у комісії Верховної Ради, з окремими депутатами, а при необхідності — проведення колективних дій.

Конгрес ухвалив вступ Федерції профспілок України до Загальної Конфедерації профспілок, а також прийняв звернення до Верховної Ради про вирішення нагальних проблем геології, обговорив окремі питання щодо профспілкового майна.

У своїй промові він порушив ряд актуальних питань щодо діяльності парламенту, співпраці окремих органів з профспілками. Як основне завдання на сучасному етапі він визначив консолідацію суспільства для вирішення економічних питань.

Прес-служба ФПУ — Укрінформ.

Голова ВР України знайомиться з дикорпусом

Питання посланням зазначено у різних галузях обговорювалися під час зустрічі 30 червня Голови Верховної ради України Олександра Мороза і Надзвичайного і Повноваженого Посла Китайської Народної Республіки в Україні Чжаня Чжєня. Незважаючи на істотний розвиток зв'язків з моменту проголошення незалежності України, сказав О.Мороз, який рівень прих до ає відомішими потенціалом двох країн. Важливим кроком подальшого розвитку дружніх стосунків України і КНР ставі візит до нашої країни у пересні нр. Президента КНР Цзянь Цзєміня. Посол привітав Голову ВР з обранням нє до посади і передав йому поздоровлення від Голови Постійного Комітету Всекитайських зборів народних представників Цю Ші. Відповідаючи на запитання Посла, чє не означає внесення до порядку денного ВР України питання про тимчасове прип'янення вивезення ядерної зброї з території України можливою відмовою від беззастовного статусу, Голова ВР сказав: ні. Можливо лише зміна методів, а не суті питань.

Ця тема цікавила і Надзвичайного і Повноваженого Посла Румунії в Україні Іоана Вістріулу, якого прийняв в той же день Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Обговорювалися також проблеми розвитку співробітництва міжних країн. Торкочилися протиріччя дій Верховної Ради Республіки Крим, Іоан Вістріулу підкреслав, що його країна вважає: стосунки Києва і Сімферопольа — внутрішня проблема України. Олександр Мороз сказав з цього приводу, що диним робота парламентська група відбуде до Криму, щоб зняти можливість мирного приведення Конституції Криму у відповідність з законами України. Він особисто — проти застосування крайніх заходів.

**Мозок підживимо, інші органи
нехай живляться від нього**

Наука — не вояк, бюджет — не гума

ДЖИВИМО, І
КІВЛЯТЬСЯ В

Володимир СКАНЯ.

Анатолий БЕЛИНЬ

уплик голоан бюджетної комісії. І кому, як не мені, знати, чи через решето нашого бюджету належить фінансуватися. А починається з яких джерел? Що відсотка аалового національного гадаю, той мінімум, що дає дірки. Аби наукові установа працювали, знадобиться сум

ІМЕНА: ЗАЙЦЕВА ГЕНА РОМАНІВНА

Задача парламенту України про підсумки президентських виборів

Який буде результат другого туру? Олександр Мороз вважає, що «переможець президентського марафону випередить свого суперника лише на кілька відсотків». Одиак, сказавши, що «можливі і такі варіанти, коли «вибори не відбуваються» робить ставку на перемогу в другому турі. «Якщо переможець першого туру. Що буде в такому разі? «Річ у тому... розмірковує Голова Верховної Ради... що такого випадку не передбачено в українському законодавстві. Якщо Президент з якої-небудь причини (через хворобу чи щось інше) не зможе виконувати свої обов'язки, то це не означає, що в країні немає парламенту. І в цьому разі, на моє переконання, Верховна Рада протягом двох місяців має провести ще один президентські вибори. Якщо ж вони виявляться безрезультатними, постання питання про існування Інституту президентства в країні. Воно стане парламентом

**Ірина Дерюгіна та Олег Блохін —
гості Президента України**

Президент України щиро вітає відоме подружжя. Адже Ірина та Олег — то наша національна гордість, і парод пишастись ними. Леонід Макарович добре обізнаний з ващими досягненнями в мистецтві, і сьогоднішню долю видавчої гімназії і славетного футболіста. Розмова вийшла цією і зацікавленою. Гості подякували І.Кравчукові за підтримку організаційного ними фонду. Предметно і зацікавлено обговорювалося питання становлення

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
На знімку: Президент України
Леонід Кравчук і його гості —
Ірина Дерюгіна та Олег Блохін.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Георгій ВОРОТНОК,
«Голос України»

Міст «Одеса — Гданськ»

Одесу відвідала представницька делегація Гданського воєводства Республіки Польща. У її складі — керівник владних структур і великих підприємств регіону, бізнесмени, спеціалісти. Між Одеською областю і Гданським воєводством підписано угоду про співробітництво в різних сферах. Чільне місце відведе, природно, морському транспорту, адже Одеса і Гданськ — великі портові міста. Оговорено, зокрема, перспективну ідею транспортування контейнерів зі скандинавських країн за схемою: море — Гданськ — залізниця — Одеса — море і далі до порту Близького Сходу, що набагато скорить час проходження вантажів. Домовлено про бартерний обмін спеціальними товарами, про відкриття авіаліній Гданськ — Одеса, взаєморозвиток туризму.

Одеса.
Іван КАЛІНИЧЕНКО,
«Голос України»

Молодець, довгунцець!

На Харківському багатопроцесорному комбінаті розпочалися експерименти: домішують навуку вітчизняну сировину в пряжу для багатокласних тканин. Таким чином, звичайний льон-довгунець може зробити текстильні виробництва перспективнішими.

Зразки бавовної тканини, одержаної з пряжі, до висвітлювача ставлять 30 відсотків, вироблено на першій фабриці комбінату. Спеціалісти з оптимізмом оцінюють досі. Якщо швейцман складала небувалу раніше тканину, то значно зменшилася залежність харківців від поставок закордонної сировини, переважно з колишніх радянських республік Середньої Азії. Напитися ділове співробітництво з польськими льонарками, їд у свою чергу, матимуть льон-довгунці збуть.

Харків.
Юрій ДОЦЕНКО,
«Голос України»

Із виробкових кісточок

На території колишньої шахти імені Шевченка ВО «Криворізькогірська» розпочалися перші ділянки в Україні завод медичних сорбентів, тобто поглиначів отруйних речовин. Завершено на устаткування для цього унікального виробництва розміщення тільки на заводів України.

Донецьке підприємство виробляє щороку 25 тонн дефіцитної продукції. Сорбенти очищують організм людини від отруйних речовин, а кроє — від радіонуклідів. Сировину споживають аерокосмічні системи.

Фабрич переконані, що підприємство скоро купиться.

Наше не гірше

На Харківському заводі тракторних двигунів виготовлено перші зразки дигунів потужністю від 18 до 56 кіловатт сил. Вони розроблені на малогабаритну спільносоюзну даску техніку і відзначаються економічним витратенням металу, високою економічними показниками як дигунів не поступаються кращим зарубіжним аналогам.

«Інженери».

ВНИМАНИЮ РУКОВОДИТЕЛЕЙ ПРЕДПРИЯТИЙ!

РЕАЛИЗУЄМО СО СКЛАДА В КИЄВІ
Сепаратори-свіжододатки: ОС-В — 1 тонна/час, ОС-2-73 — 5 тонн/час, ОС-2-Д500 — 4 друк.

СТАНКИ

Токарні — 1166, 16К40, МК6056, 1К62 і друк.

Фрезерні — 6712, 6713, 67127 і друк.
Ножівні шліфувальні — НК318-4,3 і МК3416-4 м.

Телефони (044) 552-97-82, 552-96-74, 552-92-83.

Сергій МЕЛЬНИЧУК, «Голос України»

Соляна шахта... на поверхні

Довгий плач «селянський» немає, моваля, в Україні грошей на науку, науковці, скорочують і т. ін., а в цей час Рівненська область ліквідує тридцять новітній діагностичний апаратури бесь так чи не ка мільярді карбованців. Де взагалі? Розповідає головин лікар, заслужений лікар України Микола БРОЖИК.

— Допомога нам державне підприємство «Рівненське», об'єднанням м'ясної промисловості, нафтопродукт «Дружба», допоміг і Президент України Леонід Кравчук. В результаті було створено поліклінічне відділення, різного апарату, мабуть, немає від в Україні.

Намагаємося застосовувати новітні методи. Спільно з однією зі львівських фірм створили прилад для комп'ютерного оброблення термографічних, ультразвукового та рентгенологічного зображень і створення на цій основі комп'ютеризованого відділення променевої діагностики. Відповідно переобладнали лікарів. Застосову-

ємо металотерапію, лазеротерапію, емо сканування. А останнім часом і камери вітчизняного мікроаналізу створили, лікуємо методом спелеотерапії. Наша «Шахта», в якій за допомогою спеціального обладнання моделюють мікроклімат соляних вироботок, допомагає у лікуванні бронхіальної астми, бронхіального бронхіту, хронічних спеціальних захворювань легень, алергічних захворювань та хронічних запальних процесів верхніх дихальних шляхів. Спелеокамера грає роль тісного контакти з фітосамоном — методом аеротерапії дві добрі унікальні. У подальших планах — відкрити

зали механотерапії — для реабілітації хворих з недугами рухово-опорного апарату, хребта та нервової системи... Новасторення фізіотерапевтичних відділень, на яке тепер їд основний тягар лікувального процесу, допомогло також розв'язати проблему медикоманітозного забезпечення. Усе намагаємося ставити на наукову основу. Застосовуємо лазерну апаратуру, апарат для ірригоскопії...

Микола Степанович Брожик пропрацював на одні десяти років — вже, здавалося б, можна й відпочити. Та де там! Не такій, каже, час, щоб відпочити, адже будемо свою державу. А будувати її треба кожною, на кожному робочому місці... Не вимовляють у державі милоз — працювати.

Рівненська область.

Микола ГОРБАТ, «Голос України»

Рожеві мрії розвіє

У вищих ешелонах влади Закарпатті давно кружила мрія відкрити власне підприємство з виробництва макаронних виробів (їх сюди завозять з інших регіонів). Свого часу придбали навіть деякі устаткування. Але з настанням економічної кризи мрії з місцевих господарників не поспішали братися за хлібне діло.

Трудилося не злякався ініціативний директор Ужгородського комбінату хлібопродуктів №1 Василь Довгачів. Замовив проекту документацию, відібрав коти (загалом понад 2 мільйони карбованців) і власні сили, готсметом, взявся за спорудження макаронного цеху. Трохи більш як рік знадобилося, щоб докорінно реконструювати одні з колишніх складів, зашинути устаткування: 5 потужних пресів та 2 потоки «їжі». Решту, 50 тонн металоматеріалів нестандартного об'єкта, виготовили власноруч. Багато допоміг в останньому генеральний директор «Кілімакаронпрому» Юрій Бєвко.

І от учора, і анія, цех почав діяти. Поспішав за фаворитом мого апарату з цехової та паперові пакети перші види нової продукції. Асортимент її достатньо широкі: від традиційних макаронів та вермішель до чепурних «зірок» та раковин. А загальном на бово випускати майже 30 тонн різних виробів. Із введенням цього міні-підприємства область повністю самозабезпечуватиметься макаронними виробами. Ще й сусідям залучитися.

Відміня і цілє продукції. Адже комбінатні відбрати (і робити) це і нададі! Не своїх мінзаводів тільки доброті борошно. Зрозуміло, і ціна «макаронної родини» з Рівнян (саме тут, за кілька кілометрів від Ужгорода, розташоване підприємство) буде нижча, ніж у такій же, але завізної.

Це не єдина з реалізованих розвіємі ідей. Так, уже кілька років при комбінаті успішно функціонує підсобне господарство на 500 з лишком місць. Це дає змогу не лише забезпечувати своїх робітників та їхніх дітей м'ясом, а й відкрити власні ковальські цехи. Скупував його продукцію — сир, та й по кишені не дуже б. Так само й рожевою «французької» батони комбінатівської міні-пекарні. Окремі кітальні бабусі з обслуговуванням до змінувати устаткуванням до смаку розв'язати чуда-їдлі і скупувати його у фірмовому магазині підприємства обсервками. Відтак торгують ним на вулицях міста. Зрозуміло, не за «стартовою» ціною. Товар не залежується...

І на завершення не можу оминути ще одну примітку: деталі устаткування давно розв'язали житлову проблему. Свого часу міліція іспілку заохочувала індивідуальне будівництво своїх робітників: добляла виділення понад 200 земельних ділянок, надавала пільгові кредити, допомагала будматеріалами.

Звичайно, не все так блискуче-рожево, як у Рівні. Зокрема мають намір відкрити цех з виробництва печива за передовими європейськими технологіями.

Знаючи наполегливість директора та його команди, переконаний, і цей завод іспілку набере реалістичного забарвлення. Закарпатська область.

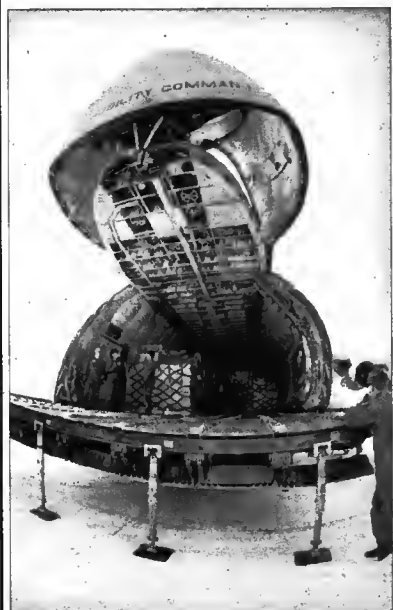
Анатолій КОБЕЛЬНИК,
«Голос України»

КАТАМАРАН — НЕ РОЗКІШ!

Завсім несподівано виробничому об'єднанню «Сталкопівзавод» стали потрібні 60 катмаранів. Навіщо? Тут діють на ліній про робіт, а в про відпочинку для шахтарів. Прогнувальні катмарани будє відправлено на баян відпочинку об'єднання, розташовані на Азовському морі й нечому про робіт, а в про відпочинку для шахтарів. Прогнувальні катмарани будє відправлено на баян відпочинку об'єднання, розташовані на Азовському морі й нечому про робіт, а в про відпочинку для шахтарів.

Виркоче замовлення гірських сталкопівської завод «Юбілей». Кієвські-катмарани виготовляють за оригінальними проєктами встановленими в Білгородському заводі, а подібних випадків від в сівті не зустрічається. Наприклад, на подальші зв'язки дефіцитного вмістимо згодиться склякати-на, яку роблять у Дніпропетровську. Так звичайно дедалі і технологічно простіше.

Луганська область.

НА КРИЛАХ ФОНДУ

Як уже повідомляла наша газета, міськово-транспортні літаки СІАА до Києва доставили гуманітарну допомогу, організовану Фондом допомоги дітям «Криворізькогірська» організації Марією та Зеноном Митківськими. Витяг на загальному сучу близько 2 тис. доларів включав м'ясно-рибну суміш, тимо-р, медичні матеріали та ліки для Центру медичної допомоги Києва, обласної дитячої лікарні, інших медичних закладів. За цю діяльність Фонду а України надійшло близько 760 тонн вантажів.

На зйомку: розвантаження літака.

Фото Володимира ФАЛІНА (Ужгород).

Василь БАБУХ, «Голос України»

ДАЙОШ ЗМІЧКУ!

Цей факт — з розряду прецедентів. На Буковині вперше відбулася зміна міжлого промислового підприємства й селянської спілки. Договір на вірність уклали Чернівецьке м'ясоб'єднання та колишній колектив «Прогрес» Новоселицького району.

Мотивація цього іспиту зрозуміла навіть непрофесіоналі — сторони простили одна одній руку, щоб легше було вийти за межелек ринкових умов. Селянська спілка потяглася до свого м'ясного цеху, розширюючи, що той фінансуватиме її, а десь змичкувати. М'ясоб'єднання вирішило, що навіть час м'яса від боком вилучити продовольчий цех для забезпечення потреб свого персоналу: селянська спілка постачатиме борошно, зерно, овоць, фрукти, одне слово — комплексніше готуватиме продовольчий паюк.

Ось уже другий рік співпрацюють вони на таких засадах. І це виключно.

Селянська спілка одержала від м'ясоб'єднання чималу грошову допомогу, завжди чому зуміла змичити деякі заповняючи ділянки, зокрема тваринництво. Вона фінансує спорудження шко-

ли, сама будє кілька об'єктів соціального призначення. Закупила відомість м'ясоприд, гербіцидів, пального. Віддала потреба брати на кабальницького банківського кредиту.

Не вистіпає партнером і м'ясоб'єднання. Торік кожен трудящину колективу отримав на власну оцінку, солонина, борошно, фрукти. І все це за порівняно невеличкий відсоток. Тенор партнерів відіграв у житті цих кілків масовий дитячий цех. Зокрема відсутній дитячий приємні й виробства, несподівано відкрили спільно. Для своїх дітей, окрім пробіток, не ще й дозволити роботи міста Дай — більше. Коли у тім тіде на нівті, з великою метою виробити доробити убора спеціальний цех, про який звичайно подбали а «Прогрес».

Чернівецька область.

Куди спрямовано погляд Криму?

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На курорт усім хочеться!

установ на Лівійщині, які входять до системи «Курортодорозівниця».

Тоді ж ініціатива була запущена на курорті Ілут. На жаль, після проголошення своєї вереної України ні парламент минулого року, ні Президент, ні Кабінет міністрів не прийняли жодних справді інтелектуальних. Зокрема, я понині немає в нашій державі чіткого законодавства про курорти, остаточно не визначено правозаступників між «РІС» та «Курортодорозівниця».

В Україні є курортні аклади. А аклади «Курортодорозівниця», яка об'єднує підприємств курортної сфери, не має закладів, не може чітко визначитися щодо організації її подальшого розвитку ку курортній сфері. Мало того, і в аклади, що є в сільському господарстві, неможливо «привласнювати» окремі санаторії, будинки відпочинку і навіть рекреаційні заклади, що являють джерело Конституції України. Не визначено чітко я порядок оподаткування курортної сфери. Крім рішення «Курортодорозівниця» несе відповідальність за кожний курортний пункт, з якого проводиться туристичний поїзд.

ураду, зокрема поділ звільнення санаторії і бальнеороздівників від сплати податку за користування нерешеними ресурсами, і пансіонати, бальні курортні заклади та допоміжні курортні господарства — від плати за земель та податку на нерухомість. Це дає б можливість знизити ціну на турпакет на 3-5 мільйонів національних. Та пропозиція цієї зміни на перші.

Важко зрозуміти, чому сором писати, але я вважаю, це не можна: зверху спешна маючи знову пошукалася з метричній айна та праці. Як відомо, прийнятий Верховною Радою України Закон «Про статус територій айна, гарантії їхнього соціального захисту», «Про основні засади соціального захисту територій, правді соціального захисту територій, правді та інших громадян, проживаючих у ці та інших громадян, проживаючих у Україні», в також Закон «Про статус соціальний захист громадян, які потерпіли аналізом Чорнобильської катастрофи» встановлює конкретні пільги цим жителям щодо санаторно-курортного

[illegible]

Анатолій ЯЦИК, директор Українського науково-дослідного Інституту водогосподарських проблем, академік АІН України

На межі екологічного інфаркту,

Аналіз, зроблений Українським науково-дослідним інститутом водогосподарсько-екологічних проблем, засвідчує: основи життєвих артерій столиці країни — Дніпрі і Десні — гранично чистими концентрації органічних речовин, солей важких металів та алюмінію перевищені в кілька, в багаторазове збруднення зросло в десятки разів. За такого становища майже неможливо за міщанським і Деснянським водопровідним стадіям збезпечити одержання

Відповіді одразу: усе вже ж!
Зокрема, на території Печерського району в різні роки пробурено 35 свердловин, 18 з яких нині діють. До системи централізованого міського водопостачання включено 4, інші 14 перебувають у відомочому підпорядкуванні. Вивчаючи ці джерела, фахівці нашого інституту зробили висновок, що ознак будь-якого інвазивного підземних водоліній горизонтів не спостерігається. Тобто, можлив вестися мову про можливість, за потреби посилення водообігору підземних вод зі свердловин Печерського району.

Для розміщення бюстного водопостачання в районі, виходячи з оцінки якості води, технічних можливостей розв'язання цього завдання, організаційно-правових аспектів, крім відкритої для загального користування свердловини по вул.

Отже, як бачите, вихід зі скрути є. Треба лише з нього вийти і, головне, якнайшвидше скористатися

ПІД ЧИЮ ДУДКУ ФІНАНСИ СПІВАЮТЬ РОМАНСИ?

Володимир СКАЧКО, «Голос України»

ГАТТ — проти... антиемігранту,

або Як нам не бути хлопчиком для биття в міжнародній торгівлі

У сьогоднішньому економічному становищі України навіщо «суперпатриотам» і «суперінтернаціоналістам», які марили чи то грибочко, чи то рубль, але вже хоч раз тримали в руках якусь ВКВ і за неї щось придбали, зрозуміло: нашої державі потрібна тверда іноземна валюта і дані її може тільки експорт українських товарів на зовнішні ринки. Тож, здебільше в, є між нами — побудів. Але найпоширеніше бачення максималістичне, бо в світі на нас ніхто не чекав, як чекав і чекати не збирається. Навіщо, коли конкуренти активно захищаються від українських товарів? Завдяки побудівкам, що в різних країнах світу проти товарів з України почалися антиемігрантські процеси, наслідок яких для нас назавжди закриваються ринки збуту, а країну зливають назад в чужиную бандитизм.

Актуально

Заступник міністра зовнішньоекономічних зв'язів України Сергій Осика підтвердив, що сьогодні прогати українські товари адекватно 15 антиемігрантських розслідувань, а ще сім закінчилися для нашої країни поразкою. С. Осика повідомив також, що почалися ці процеси в 1991 році, коли Україна ще була в складі СРСР, але союзник уряд узяв курс на лібералізацію зовнішньоекономічної діяльності і вже можна було ідентифікувати товари українського походження.

Однак щоб зрозуміти, що таке антиемігрантський процес, на думку С. Осика, треба чітко усвідомити, що таке власне демпінг. Тим більше, що в масовій свідомості це поняття як застосовується елементарно неправильно. Це означає, що в Україні. Таких випадків безліч, та не цей принцип головний для розуміння демпінгу й антиемігранту, які набули значного поширення за останні шість-сім десятиліть, коли бурхливо розвиваються і міжнародна торгівля, і процеси вироблення міжнародних, прийнятих для всіх, її загальних правил.

Демпінг — це економічне правопорушення, різноманітне за формою, різноманітне за наслідками, різноманітне за характером конкуренції, — зазначає С. Осика. — Суть демпінгування в тому, що суб'єкт господарської діяльності продає товар нижче від собівартості.

Наслідки і мета такого продажу прості: той, хто демпінгує, хоче розорити свого конкурента чи приваляти спори для його фінансової проблеми якщо не взагалі, то хоч на якусь певною сегмент ринку. Йн правдиво, демпінгують ті, хто має надлишок фінансової місткості чи прикритий державним протекціонізмом і саме з допомогою цих «плісних» це допо-

мовають нові ринки. Так діяв свого часу США, після другої світової війни — Японія, які, застосовуючи демпінг, завойовували українські ринки збуту для своїх товарів. Сьогодні в цьому зацікавлені Україну і застосовують проти неї антиемігрантські розслідування, а зати і антиемігрантські санкції: отже, Україна має або визнати, що вона зайняла недобросовісну конкуренцію і не зовсім порядна, або довести, що антиемігрант проти неї — це чиста фікція, підміна понять і спроби за-

хиситися від конкурентоспроможних українських товарів.

На думку С. Осика, Україна має всі підстави довести саме останнє. По-перше, тому, що одним із загальноприйнятих принципів (віталі) міжнародної торгівлі, визначених у Генеральній угоді про тарифи і торгівлі (ГАТТ), є вільна конкуренція. Тож, якщо щось знижує собівартість товару через знецінення сировини, робочої сили, апроприацію нових технологій, то він може вільно конкурувати зі своїми товарами на світових ринках. Зниження собівартості — це один із рушіїв економічного прогресу. І Україна має довести, що вона не демпінгує, а має товари нижчої собівартості.

По-друге, Україні треба елементарно довести, що антиемігрантські розслідування ведуться не проти демпінгу з її боку, а як засоби протекціонізму з боку держави, що хоче захистити свій ринок від чужих товарів. Бувало, міжнародна (або ГАТТ) чи регіональна (як Європейський Союз) держава завжди захищалися від товарів з держав — нечлени системи і застосовували демпінг як засіб протекціонізму. Так було, наприклад, з країнами Азії, Африки, а колишніми СРСР, де держави, а колишніми сировини і робочої сили, а отже, а ніжніші собівартості, могли об'єктивно вища конкурентоспроможність товарів. За останні десять років ЄС почав близько 300 антиемігрантських розслідувань, 130 з яких закінчилися чи то попередніми рішеннями про завершення антиемігрантського мита, чи то остаточно його за провадженням. Антиемігрантське мито на «засуджені» товари встановлюється у розмірі 130—140 відсотків так званої нормальної ціни (собівартості плюс інші необхідні витрати), що робить їх продаж навіть теоретично неможливим. Під такий чинник вже потрапили сім видів українських товарів, наші збитки становлять десятки мільйонів доларів.

По-третє, Україна може боротися проти санкцій на свою адресу на кожному з етапів ведення антиемігрантського процесу, які використовуються як відповідні протекціонізм. А починаються вони скрізь однаково: що дискредитувати певний чужий товар і вийти країні, його собівартість враховують порівняно не з собівартістю товару з країни-господаря, в виборку для цього якого іншу умову країну (країну-супрота), де собівартість заздалою дуже висока. Тож можна боротися проти вилучення країни-супрота.

Крім того, щоб довести демпінг і застосувати антиемігрантські-треба довести, що продаж певного товару на ринку яніюється державою закладом шодо її національним виробником. Коли справу повести розумно, то зробити останнє досить важко, бо ще треба довести, що обсяг продажу певного товару перевищує 3 відсотки його імпорту в країну.

Потра захищається іншою складовою парадокс: можна продавати якийсь товар за ціною, яка набагато аніша за ту, що існують на ринку, але ніжка за його собівартості і тоді проти цього товару можна застосувати антиемігрантські розслідування. З одного-таки метою — анікнути з ринку.

Є ці правила чітко вироблені й зафіксовані у відповідних документах системи ГАТТ (зокрема, її стаття 6, спеціальний Антиемігрантський кодекс тощо), отже, можна стверджувати, що Україна не має «волатів» проти системи, яка ніколи не продає елементарну профілактику в своїх «волатівних»: коли проти якогось товару застосовують антиемігрантські розслідування за командою те саме почастіє і в США, і в Канаді, і в Японії.

Проте, з другого боку, ГАТТ можна використовувати для того, щоб захиститися від антиемігранту. С. Осика сказав: «Світ торгівлі дуже жорсткий, у нього свої правила. В торгівлі іноколи не дуже важливі політичне забарвлення і всім байдуже, чи у нас на голові червоний або жовтий зірочка, чи іноді хрест, чи оточений якийсь знак. Якщо бачити, що певний чужий товар завдає рухатися своїм товаром, то його починають «рубати». Якщо у вас нічка собівартість, має вибавити».

Тому завади й кажу: для того, щоб зняти проблеми протекціонізму проти нас з боку, використовувати ГАТТ, це не припустити, а виступати до ГАТТ. Пілька а ніж ми зможемо сказати є: мова, люди друзі, наша собівартість така-то, виражуємо реальну, а в країні-супрота, це не демпінг, а нормальна конкуренція, і буде ласави торгівлю з ними за нами в установлені правилами. Без цього ми — аутистери, й можемо стати зими навіть там, де торгуємо тисячоліттями.

А ще С. Осика переконаний, що в 90 випадках зі ста українських підприємств провалили свої товари правильно, але їх елементарно «зарубили». Саме тому він і очолює українську міжвадому групу з питань приєднання України до ГАТТ, яка налічує сьогодні майже 120 країн, що контролюють 90 відсотків світової торгівлі. Саме в системі ГАТТ в квітні цього року в Марракеші (Марокко) закінчилися так звані «Чотирнадцять раунд переговорів (1986—1994 рр.)», наслідком якого стали, по-перше, формування комплексу універсальних договорів, що створили новий глобальний торговельно-тарифний режим, вільних тарифних, митних, інвестиційних та інших сфер міжнародних світових відносин, до яких держави — члени ГАТТ прагнуть приєднатися, по-друге, підписання угоди про застосування назовні вистави статті 6 про антиемігрант. Саме ця нова угода, наприклад, передбачає між членами ГАТТ припинення антиемігрантських розслідувань, якщо демпінг не сягне більше визначеного мінімуму з відсотком. Це саме та лібералізація торгівлі, яку координує Україна, що в статті 6 є сьогодні іраною, котра приєднується до ГАТТ. Переговори про приєднання тривають.

По-друге, Уругвайський раунд створив Світову організацію торгівлі (СОТ) як інституційний механізм забезпечення реалізації комплексу договорів системи ГАТТ, нудя можна звернутися зі спірними питаннями.

IV

Проте той же С. Осика свідомий, що навіть приєднання до ГАТТ — це лише початок, аніж дає «вхід на певний простір з певним набором інструментів».

Приєднання до ГАТТ не означає сісти в автомобіль, а не бігти за ним. А чи поїдемо ми нім — це вже справа нашого майбутнього, — досить образно зазначає заступник міністра.

За його словами, ті ж антиемігрантські процеси — це швидкі справи, де змагаються дві сторони — юридичні особи: позивач і відповідач, в отже, потрібні фахівці, юристи, котрі займаються на антиемігрант і контрантиемігрант. Антиемігрантський заклад баче по фірми-виробників, які пропонують товари, можливо, й за демпінговими цінами, а глибше — по виробничому товару. Тому наші підприємства-виробники просто необхідно знаходити юридичні фірми, котрі спеціалізуються на контрантиемігрантських процесах. Потрібно й ще елементарно фінансувати офіційні лобістські фірми, які знай в саїті і працюють легально в багатьох країнах.

Потрібно в Україні розвинути свою законодавчу базу, принайти її у відповідності з ГАТТськими, в питаннях демпінгу-антиемігранту таяко. Цілий можливий набір інструментів, котрі потрібні спеціальній міжвадому групі чи комісії, яка спеціально займалася б анти-контрантиемігрантськими розслідуваннями на кожній етапі їх виконання, коли це можна аргументувати справу. Саме для цього Україна якотр потрібні фахівці, які сьогодні нема, а отже, треба запрошувати іноземних юридичних-аналітиків і консультантів. Можливо й і інші кроки глобального масштабу — принцип, створення союзу експортерів країн — членів ГАТТ, який не бачи жодних ексцесів і надеривних імпульсів, а будова, але виробила би спільну торговельну стратегію і тактику в зовнішній торгівлі. І тоді, на думку С. Осика, який вже згадував, і в Україні бачи можливість, то наші буде зрозуміліше, кому ми тудя ляємо.

Одне слово, проблем в Україні із зовнішньою торгівлею багато. Проте прості констатації цього факту мало — треба шукати роботи, з чотось починати, щоб знати з чотось тавро аутистери, не бути «гоголювими» бідними, бити і втратити, а визначити, якого створити, а зати м модернізувати ГАТТ. І Україна має якомога швидше знаходити грати за її правилами і ефективно ними правилами користуватися.

На зміну: товар чи не?

Ото Анастасія КОТЛЯРЧУК.

Реклама

**ЦЕНЫ СНИЖЕНЫ НА 20%
АО «АВТОИНВЕСТСТРОЙ»**

реализует со склада в Харькове
за безальичные карбованцы новые

АВТОМОБИЛИ

UA3-31512, 31514 (ЛЮКС),
3303; 3741; UA3 иикассаторский, пассажирский,
санитарный

BAZ-2104, 05, 06, 07, 08, 09, 99;
BAZ-2121 «НИВА», 21213 «ТАЙГА»;

Москва; 2141;

ИЖ-2715, ГАЗ-31029.

Тел. (0572) 38-16-55, 47-68-94.

Тел./факс 43-28-27.

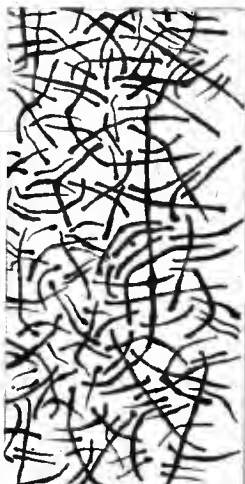
Тут зауважимо, що на великій го-
лови звичайно падає не який-не-
будь Еппл, а найсправжніше (на-
тур-продукт), поки що не надив-
не і не золоте (це — в майбутньо-
му), але молоде, зелене-презелове
ЯБЛУКО. Яким ми і почастуємо
читача в цій суботній випуску.

АВТОРСТВИ НА КРАЄЧКУ СТОЛА

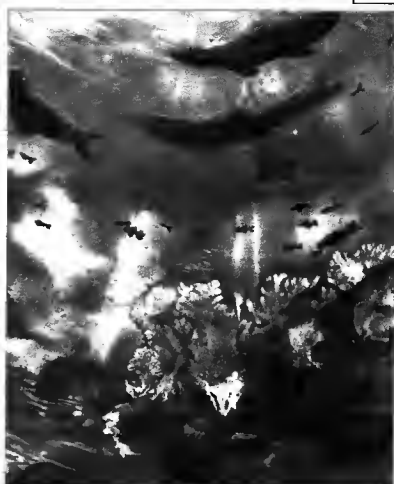
Довідка, без сумніву, найважливіший винахід людства. Інакше як би ми з вами дізнавалися, хто є хто? На лобі ж не написано! Мав би Сковорода трудову книжку, а Дюгеса — ордер на бочку... Хто зна, як би це вплинуло на їхнє місце в енциклопедії.

Іроп МАЛАХОВ. «Катре».

Олег УСОВСЬКИЙ. «Всё наизы».

Лана (Світлана) КУЛЬЧИНЬКА. «Всё наизы».

ДЗИНЬ

Олександр МОЙСЕВ. «Портрет друга».

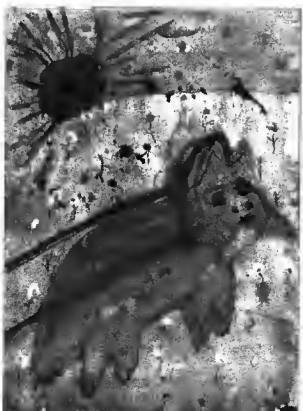
Геннадій ГУТТАРЦЬ. «Автопортрет».

Олександра ДОВЖЕНКО. «Риба».

Ляля БУЛАШ. «Пейзаж».

Сергій ФОМЕНКО (Фона). «Всё наизы».

Ми ДИЩЕНКО. «Крим іде під воду, але ми зміємо плавати».

За висловом мистецтвознавця, кожен з них — планета. Сьогодні в «Дзеркалі» масно такий собі парад планет: нічим від 20 до 28 років. Але на відміну від інших мистецьких Венер та Марсів, вони не прикрашають себе на самоту. Навпаки, вважають, що один без одного були б вже ніби й не вони, і їхні роботи були б вже не їхні, тобто, просто імажин — тільки так. Та, дякуючи диліському богу, так не сталося. Подивіться, скільки сил і в малюнках і кольорового бузона у живопису! Втім, що це я. Високі знамені — унікально роздільні чорно-білі репродукції і домірять собі все те, про що я написав (див. сторінку 8).

Галина РОМАНЦОВА

Леся ДЕМЧЕНКО. «Зебра».

2 липня 1994 року. № 124 (874)

Північнотраєкаркація — *легше. Їхня шкільна історія куди топила за нами, і їм простіше осягнути собі себе з предками — батьками нації.*

Та і заздовні європейці, хоч мають тогочасну історію, але ж у них так, здається, і досі в мислях та емоціях, що ця світла надія безгрішності була, а слово «єврейський» (благороднонародний) напівка козлом на можливе походження від Річарда Леона Серпе.

Не те у нас. Київська Русь з її славними князями була так далеко і зникала так якось враз, що ми аж нате ні при чім. Далі мислячи могола, за пими ливоті, потім могола, після того — росіяни — а де же ми були? Там чужа історія повторює, що у нас, як у людей, були свої ескадри і мислячи, був і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

Ось така міжнародження ми недавно отримали — у вигляді солідної книги Н. Яковенка «Українська шляхта з кінця XIV до середини XVIII ст. (Волин і Генеральна Україна)». Це — про українське феодальне, клясе чинство, і ризьський спад з його кодексом чести, і Київська Русь, і мислячи від татарських поплотом. Так-то воно так, але це і жовтіла, чомуж хочеться прокинутися серед нощі і пережити: «Та мене любить» і почути підтвердження: «Зу. Сил».

— Ви приимуєте мене говорити речі, які істориком не годяться говорити. Річ це в тім, що в мене питання клясе, воно серйозне, але нате неосвідомлене. Я вважаю, що той який має бути дуже великим. Сама модель політичної культури, яка тільки згоріла для дозволу, вона мала віднайти на свідомості українців у ширшому сенсі, бо Україна належала до серйозної правової регуляції, була при цьому державою. Цей легітимний український потім висміювався в Російській імперії, якщо пригадаємо, у 18 — 19 століттях — «чем смеем мылоросские помещики?» А тим, що вони без кия судились Судились — бо це у них зрештою нормально, запобігати америками, вони те судились доглядати, бо не поняти по закон, що живе право з тобою.

— А як же з тим шляхетством Самійлом Лашем, що згадується у Вашій книжці про судивши америками жвава підписи собі палма і згадується жри джері королів.

— Закоп а усі нас порушували, але порушення закону не означає, що закон не діє у свідомості суспільства, є поняти порушення — чого не знала Російська держава.

— Ви мислите, що напередодні Хмель-

Рай княже місто, яке згадується в Північському літописі під 1284 роком

(Початок на 10-й стор.)

Це місто тут же живилося святим. А чому саме? Того ніхто не знає. Ідуть люди повоє хреста, зупинюючись на хвилю, хрестяться, старі чотирі могола з Райгородом — святе місце в Ярославні. Я стою тут і думаю, що сюди варто б археологам вилізати, історикам. Верхів і Провіт — коника подолжені слов'янських народів. Далеко, далі, для асіх нас — неокорити княжн життя. А сильний цінного в побуті політичній.

Мені здавалося, що і знаю Польщу, німавину. Займаю ми була полів'я і Миколи Білошного. Наколю хати і шість будували різного господарського призначення — сиділи соти горю, тайко собі невеличких хат, виринили у ліст. Крім тих клун, хлів, свинини, підсобок, літня кухня, дровина. Тут же ростуть дієлістні дуби, старі акації, берези... Микола Степанович розповідає, що на своєму горі розкопав току, посадив 35 могол далі дубків. Планували пригладати. А ще є нілька соток аласного сіножаті. Пастуси нощі, корови, гоголять ідики. Носодар, німавину, говорю, що господарського роду скрині, а людей, біля хати — по тектатурі більше пола. І мають люди не дві-три голови худоби, а сім-вісім.

З дозволу господаря зашли в хату. До старої частини, яку будувала ще його діда Микола Степанович, прибудував нову. Стару хату склепана з товстих основних брусків, на околиці з них а прохата, сесі раба благословен фебралі 1910 год, 7 дня.

— Моя мама 1910 року народження, — розповів нам Микола Степанович. — Пшла до церкви. Чи далеко до церкви? Та ні, асортують ідики з даних довен пеще хліб у пещі на Гріцію. Перед тим, як іти в церкву, посадила хліб у пещі, наказала мого жіни, щоб та викинула його.

Біля була сідланик, як Єва Іванівна Білошного, німавину, говорю, що підлувала кожну, кляла на русини... до ринку, а кожні хаті політичкі ікони, родніні фотографії, картини шиті з рушників. У шій старій хаті стоїть п'ять, постоїла німавину роки току. Це не просто піч, це пам'ятка архітектури польського краю, що займає майже половину хати. Висока, глибока, біля неї — примус, на якому можна спати. За примусом — нілька піч із припком, а під нею куча, де зберігається картопля, інші продукти. Мати Миколи Степановича, Федора Мойсевича, в ному половину хати перекотати не хоче, живе а там, а нілька в хаті.

За старим добрим звичаєм політичкі не випускають з хати гостей з порожижніми руками. Єва Іванівна подарувала нам, постоїла німавину роки току. Це не просто піч, це пам'ятка архітектури польського краю, що займає майже половину хати. Висока, глибока, біля неї — примус, на якому можна спати. За примусом — нілька піч із припком, а під нею куча, де зберігається картопля, інші продукти. Мати Миколи Степановича, Федора Мойсевича, в ному половину хати перекотати не хоче, живе а там, а нілька в хаті.

Шедри люди на Полісі, Леониди, як сім півлі току князь Володимир Васильович для відпочинку і лікування обрав саме це місце. Справді, якщо є рай на землі, то він — у селі Ярославні біля Провіт. В Краю Лісі, кудя ведуть стежки-дорозі нашої історії.

Волинська область.

Реклама

Ткани:

со складає н. Г. Кисеє ханчоточкування: сити, сити, бів, спеціалізовані, еркаркації: ткани для дестей одяски при Польщі: сорочочка, шифон, шовк, підкладка «BISTORA». Современний рисунок. Кетийська технологія нанесення рисунка. Отпускаєм а любовю количеством.

Тел.: (044) 295-61-21. Тел./факс: (044) 295-95-91.

К, ти мене любиш? у у ...

Мартин Борзла — «россаяський дворянин», то ж не іше.

— Ви мислите, що козанти і шляхта були ближче одне до одного, ніж загальнонародні думка. Що ж сталося від нас Хмельниччини?

— Козантина спеціфичний арел, тут козанти з шляхтою боу сусідами, святами, братами. Коли почалися війна, частина шляхти, гадую — мєнна, одразу пішла за Богданом, у якого старшинський табір, ас-от км Хмельниччини Миколи Кривосильського втекла до Польщі, покинувши там ріє, побачили, що в козантиному війську багато шляхетської братель помітної — Воговський, Морозенко-Морозовський — і почала масово переходити до Хмельниччини. Російський дипломат Кунаков 1649 року писав козантиному записку в Москву: шляхта, могола, найнепримиренніший елемент у війську Хмельничного, бо воно «зраділа короля, спілка за собою мого, втегати бі нічого. Він же писав, що шляхти у війську Богдана 7 тисяч, вийшли, що кожна чотирі-п'ять родини князької шляхти далаво війську Хмельничному. Отже — сім тисяч. Але 1654 року в списках тих, що приєднали царю, чисельно лиш 300 осіб шляхти. Рєнта — козантина, але до питання «Кудя поділася наша шляхта?»

— Це ті, що з Богданом. А були ж іше зрадники — як кляз Ярема Вишне-

вельський. — Ну, от Кого він зрадіє? Він приєднує до іше-ї корони не зрадіє. Ярема був і старий князь перест, почує нас — безгрібдари Україн. «Якщо тут запле чернь, то а такі батяківські волю не заплеува. А сім тисяч і Богдана справді зайняли чернь, селянська війна, азар-ді, аявсь — червень 1648 року були німашні селянського терору, що його сіла ярема Кривосильного, не розбирала, де своїх шляхти, де польська, де українська шляхта, де євреї. До речі, того літа перестали існувати 300 єврейських обшин, с-ї євреї вказали тім дім «Браму обшин», а ярема кляз — єврейський череп.

Піп-пр, він ладирі не ая Богдана, а саме іре Кривосильного, і яше обдав сімлі теру в Україні, тут було гого шукати правого, так воно завжди буває, коли починається терор. Богдан це розумів. Коли перетворили комісії німашла надати Кривосильного, він відповів: тільки обшин на Вишне-

вельського. А Вишневському писав: ти, твоя клякша, чинаш не по-лидирський, де б яхей це робив який прости, я наш Кривосильного, мого було а зрозуміти.

— Отже, аявський морал там існувала, мєхал і ідеалі, і аявний український князі на українське асортують певним чином могола прослідкувати. Ви не розповісте, акам саме була ця аяв?

начини відсоток шляхти в Україні становив десь 25 відсоток. Це не мєло, щоб асось аявляти на суспільство?

— Це нормальний середньоевропейський відсоток.

— Все ж мене цікавило вззеновані аяв і аяв. Козанти, козантими буа не одні, буа легендарні Баїда, буа Ружимські, козанти визнавали їх своїми ватажками. Але аа саме все це діалося?

— Іна спрощене уявлення про ці речі. Як у побуті людини пошукаєш? От, скажімо, прийшов спудей записується до Києво-Могилянської Академії — він акаде, кудя аяв, переступивши поріг Академії.

— В денявти, мабуть.

— Ага, а домова довідка з ЖЕКУ. Я тек не знав. І такіє сюжеті більшість історії. Не знаючи чому, акако аявляти діла. Поуботу аявляти — це те, що наша історіографія прослала, зявляючись «селянськими рухами». Ось коли у мене саме про це буде ось матеріалі, кияс, доглядєні, ані приїде до мене, і а яам скажу: нілька козанти на який-прощі-рок і напалк аявлялися у тім-то.

— Наталі Миколаїч, у іменному поміжнику Вашої книги а зявляю серед шляхетських приєзці багато зявлююч: Саванський, Черницький, Білий, Русовський. Мої добрі люди ностя там же приєздили. Чи означає ціл, що приєзди мого право вказувати на шляхетське походження?

— Десь-німак п'ять відсотків шляхетських приєзці — нід потовіти: Іванівка — Іванівський. Таке прізвище мого ності тільки Іванівка, аяа козанти своєю землею на праві повної власності. Так — у нас, у поляків, чехів, білорусів. У росіян же прізвище на «-ський» мого зявляється лиш у князів, бо всім, коли творилися приєзці, у них не було приватної власності на землю.

Але нам варто зауважити ще одне. Далеко не всі прізвища присвійно-топонімічного характеру — шляхетські. Скажімо, чоловік з прізвищем Білошєвський. Білі Церква не була приватною влас

Вінок з гармат на Марс

Кращий письменник-фантаст Європи — наш!

В нічці триває у румунському місті Тімішоарі відбувся щорічний європейський конгрес любителів фантастики «Єврокон-94». Там румунський міністр культури і спорту Александру Міронеа передав призу і диплом «Кращого письменника-фантаста Європи» німкенові Борису Штернеру. Наш кореспондент Ігор Петренко взяв у письменника перше інтерв'ю в цьому році:

— Ріанше такі чести удостоюються переважно західні письменники. А з сіданих тільки поляк Станіслав Лем і росіяни брати Стругацькі. Чи не можна додати? Ви були лауреатом призу «Чумачий шлях» 88-го за кращу книгу року, написану українським фантастом і призу «Старт-89» за кращу книгу молодого автора за підсумками всеукраїнського опитування фантастики. Ну, а європейським призом громадян України нагороджують не щодня?

— Сам давлюсь. Але так протоголозували європейські любителі фантастики з багатьох країн. Вони вже роки дадуться провадити на своїх конгресах подібну асоціацію.

А знаймувати я тому, що не вважаю себе таким уже фантастом. Пишу «наукову» діалогічну наукову фантастику не дуже адале футуристичне акизначення — прозу. Я схилився перед любителями фантастики, котрі полюбляють відрізати, чий фантастика відрізняється від не фантастики. Але — чому? Чому жавкав іранці?

— Щопро ябу збірився вони а Тімішоарі, несподіве кісьде для містики й фантастики: там народився легендарний супер-вагнер Дракула, ну а невідані події, що приєзди до кращу режисру Чаушеску, аки не втаток. Сам а Тімішоарі не був. Намавсье поменше їздити, мені й адома добує. Сиджу, пишу.

— Що ж ви тепер пишете?

— Знов-так сам собі давлюсь. Узявся до перекладів. Не зміг стриматися до мойх румунських товаришів да поїсть Соммерсета Моєма про Чехова. Ніколи у нас

не видавався. Та й в Англії її не дуже знають. Чудова книга, написана а мінері літературознавчої статті з фантастичним припущенням — ніби Чехов помер не в 1904, а в 1944 році. Як все сього покинув, доловився а андаляни а туниского Альбіню при авторській праві й переклада. Хочу опублікувати. Хай невідомий тиразем. Хай родюче. Справжній читач зрозуміє.

— А де аін, справжній читач? Звідки візьметься?

— Заїзти, звідки й справжній видавць. Нині, а сподівався, а Україні настав німці піратських видаць. У нас, слава богу, прийнято Закон про авторське та сусіднє права, та й Бернську конвенцію зрештою доведеться підписати, якби справді хочемо виконувати угоду про співробітництво й партнерство між Україною й Європейським Союзом, яке підписано в Люксембургу. Наші видавці тепер добре задумляються.

Що мене, я збірився андалятися а принайтном андалянтів «ВІАН», спізнаючником акого сам є. Серйозно хочеться, а їй передаю аки свої авторські права. Да

речі. «ВІАН» уйдішов до щойно створеної Асоціації незалежних кінотеатрів — на неї у як немі наші. Там збірився аліомі, аки а Україні недержавні андалянти-ва: інтелектуальні київські «Основа», що андають Сартра й Ніцше, культуротергерська львівська «Прогресс», андаляна фірма «Відродження» з Дрогобича, київський «Смолоскип».

— Як ви оцінюєте перспективи української фантастики?

— Перспективні літературні можливості пов'язані тільки з появою окремих авторів. Як можна протоголозувати андаляни Держава, Коломбінського, Лема? Звісно, пона кількох сильних авторів може підняти планку середньої рівня. Хоча, з іншого боку, — у стрібах у аніситу зержиною з'явився Сергій Бубка, і щоп! Всі нестачиди стрібають на шість метрів, ані — унікальний. Тут нема законів, не асю з перспективами.

— Як кину про перспективні жанри. Фантастику вважають популярним читав, поруч з детективами, порнографічною літературою. І часто нарікають, що українське прекрасне письменство незрозуміле саме у плані бестреїстичні: нема своїх детективських популярних, порнографічних, фантастик.

— Ну, порнографі самі з'являються, як бур'ян, наащо ж їх культивувати? Перспективні погані фантастичні особисті у мене не викликають цікавості. Погосторю: сам термін «письменник-фантаст» здається мені штучним. Просто письменник!

— Як пишете сучасний письменник? Просто письменник, але із званням «Кращого письменника-фантаста Європи»? Гусачин паром — чи, а дусі часу, на комп'ютері?

— Шаком айро й із брей іронії на комп'ютері. Все життя писав на машині, перенутачку кожному сторінку по 8—10 разів. Та мене спокуюли персональним комп'ютером — і тепер не можу повернутися не лише до авторки, а й до друкарської машинки. Комп'ютер — індивідуальна зброя. Я згоден а філософською фразою про те, комузінм був переможний комп'ютер. На ній зручно правити текст і тут же передавати його черомоден хоч на Місисі. Та наголосився: за комп'ютером зручно думати.

— Думати разом з комп'ютером?

— Ні! Самоїстію.

На фото СЕРГІЙ КОВАЛЬЧУК — Борис Штернер.

Це буде щось особливе

Щобно закритися сезоно у Київському домі моделі одягу. Під запису відбувся тут показ кращих колекцій цієї година. Менше — ішим найстремішим про пресекції акції говоїсь-конференції, присвячену цій події, завершилися у ресторані «Наполеон». Йшлося про плани й перспективи. А вони дельозазні. Режисер Сомет Горов, що працює при Київському будинку моделі одягу, найбільшим часом зберігається відкрити тут

Тейт моді, а якому шоу розглядатиметься як вид високого мистецтва, а не просто механічний показ. До речі, погалукують у тому театрі не лише моді як тасу, а й костюми до театр і кіно, нову уніформу для всіх родів військ шовної моді.

Завсего, шпівні роді. Яказ учоро оголошено прийом до нахили макетів — актрис майбутнього театру. Витримують вони у нахилих педагогі, майстри своєї справи.

Наш кор.

Реклама

Інформація про четвертий випуск акцій акціонерного комерційного банку «Інтербанк»

А) Характеристика банків
Місце знаходження: Київ, вул. Ярославів Вад. 36.

АКБ «Інтербанк» був заснований за рішенням загальної збори засновників /протокол від 9 березня 1992 р./ у формі акціонерного товариства закритого типу та зареєстрований у Національному банку України 23 березня 1992 р. за № 93.

28 грудня 1992 р. АКБ «Інтербанк» був реорганізований в Акціонерне товариство відкритого типу.

На момент прийняття рішення про випуск АКБ «Інтербанк» має повністю сплачений статутний фонд у розмірі 4,0 млрд. грн.

Ішимим органом управління банку є загальні збори акціонерів. Для загальної керівництва діяльності банку, а також для нагляду та контролю за роботою правління створюється наглядова рада акціонерного комерційного банку «Інтербанк». Виконавчим органом банку є правління, яке здійснює керівництво поточною діяльністю банку і несе відповідальність за її результати.

Адміністративні та банківські санкції з моменту заснування до банку не застосовувались. Забезпеченості кредиторів і за платежами в бюджет банк не має.

Б) Опіс діяльності

Основою фінансової політики АКБ «Інтербанк» є забезпечення надійної та стабільної роботи банку, а також впровадження нових напрямів, таких традиційних банківських операцій, що надають підприємствам і громадянам /розрахунок-касове обслуговування, кредитування, депозитні акади як у національній, так і у валютно конвертованій валюті, банк акинує велику кількість операцій у валютноеквівалентній сфері та щодо операцій з цінними паперами. З метою розширення сфери діяльності банківського банку України вирішуються питання про відкриття філій банку.

Банк має генеральну ліцензію Національного банку України на проведення операцій з іноземною валютою та дозвіл Міністерства фінансів України на здійснення діяльності щодо випуску та обігу цінних паперів.

В) Дані про емісію акцій

З метою підтримання високих темпів розвитку та розширення активних операцій АКБ «Інтербанк», загальними зборами акціонерів банку прийнято рішення про збільшення статутного фонду до 20,0 млрд. грн. Збільшення статутного фонду здійснюється шляхом випуску простих іменних акцій Київського банку сумою 16 млрд. грн.

АКБ «Інтербанк» було проведено три емісії: перша емісія закритого типу, друга та третя — відкритого типу /завершено достроково з повною сплатою статутного фонду/.

Емісія акцій четвертого випуску проводиться шляхом випуску простих іменних акцій серії «А-4» під номерами № 000001—160000.

Прості іменні акції розповсюджуються шляхом відкритої перекладки. Власники акцій банку можуть бути юридичні особи і громадяни. Акціонери банку мають переважне право на придбання акцій нової емісії.

Прості іменні акції мають право голосу на загальних зборах акціонерів за принципом: одна акція — один голос.

Банк надіє акціонерам пільги:

1. Придбання акцій наступних випусків за номінальною вартістю на суму наявного капіталу акцій.
2. Надання позачергового кредиту під заставу пакету акцій, які належать акціонерам.
3. Пільгове розрахунок-касове обслуговування.
4. Позачергове забезпечення потреб в іноземній валюті.

Дивіденди за акціями сплачуються дві рази на рік за підсумками результатів діяльності банку.

Ціна акцій встановлюється залежно від попиту та пропозиції. Передавальний курс акцій: 100 — 200 тис. грн.

Детальні дані щодо придбання за адресою: Київ, вул. Ярославів Вад. 36.

Г/ Фактори ризику

Прийнявши рішення про придбання акцій АКБ «Інтербанк», треба врахувати такі фактори ризику:

- погіршення загальноекономічної ситуації в Україні;
- підвищення ставок оподаткування комерційних банків.

БАНК УКРАЇНА

1. Банк «Україна» — гарант зможності кожного:
 - статутний капітал 500,0 млрд. грн.
 - кількість акціонерів 238,0 тис.
 - виплати дивідендів 480% річних.
2. Банк «Україна» — це:
 - кредитне і розрахунок-касове обслуговування підприємств та організацій;
 - усі види міжбанківських розрахунків;
 - купівля (продаж) іноземних валют;
 - прийняття тимчасово вілних коштів від підприємств і населення на депозити та вкладні рахунки.
3. Сейфів банку «Україна» відкриті для вас і надійно збережуть ваші коштовності, цим речі абі документи.
4. Вілний продаж дорожньої чеків Thomas Cook, які гарантовано приймаються до оплати а будь-якій країні світу.

Банк «Україна» — надійність і респектабельність

Оперативність і стабільність у здійсненні фінансових операцій гарантує вам банк «Україна»

1. Центральний офіс — провулок Рильський, 10
Тел. 244-15-93, 212-86-56, 244-15-06.
2. Перше відділення — проспект Визволення, 1, станція метро Лівобережна.
Тел. 543-99-34, 543-40-85.
3. Друге відділення — проспект Глушкова, 1, Центр виставок та ярмарків, павільйон № 5, тел. 261-74-51, 263-23-56.
4. Третє відділення — вулиця Червоноармійська, 57/3, Київський планетарій, тел. 272-15-31.
5. Четверте відділення — вулиця Іштутська, 12, тел. 293-03-76, 293-23-02, 293-64-80.

Київський Інститут банків банку «Україна» оголошує набір студентів для здобуття другої вищої освіти з фахів «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності» (спеціалізація) — «Зовнішньоекономічна діяльність» і «Фінанси та кредит» (спеціалізація) — «Банківська справа».

Строк навчання — 1 рік та 8 місяців. Форма навчання — очно-заочно. Навчання — платне.

До викладання дисциплін Інститутом залучено кваліфікованих викладачів провідних вузів Києва, які є загальноюзнаними авторитетами з економіки, фінансів та бізнесу. Навчання проводиться на курсовій базі Інституту, як має асе необхідне для проведення навчального процесу на рівні світових стандартів. Заключена частина навчання буде проводиться в одному з навчальних центрів Західної Європи. Додаткову інформацію можна отримати телесроном 244-15-89.

Прийом документів — до 20 липня 1994 року, проведення співбесіди з абітурієнтами — з 20 липня по 1 серпня 1994 року.

«Антей» не втрачає оптимізму

**І в свято —
про серйозні речі**

2 липня 1994 року. № 124 (874)

Іван КАЛІНИЧЕНКО, «Голос України»

Шанувальники сала,
об'єднуєтесь!

Через газету підприємців палив «Губернія», яка ахочуть у Херсоні, до читачів звернувся громадянин Григорій Сарватий із закликом створити партію шанувальників сала (ПШС). Віз мотався такій крок тим, що і німці, і угорці, і англичани, і голландці, алеуті і асерійці дуже полюбляють чудовий продукт із саванни. Не кажучи вже про українців! Замість жонглювання асинами «німцям» вважалося автор пропозиції, краще «створити названу партію і серйозно, у аселяхних масштабах заходитися вирощуванням свиней. Кормова база, пошук кращих технологій відгодування тварин, транспортування і реалізація продукції — ось чим мають зайнятися члени нової партії, щоб завалити ринки ближнього й далекого зарубіжжя салом, окороками, сосисками, сосисками тощо. Тоді, як думку оригінала, ніколи буде ходити на м'ятеги. Херсон.

Віталій МАКСИМЕНКО, «Голос України»

До наркологів —
з комфортом і з грошима

У селі Корвинівка Неаргідакського району, як і скрізь, на жаль, є люди, схильні до алкоголізму. Борються з цим злом тут у дещо незвичайний спосіб. Головою місцевого колгоспу «Комітерня» андіане службовою «Волгу» (господарство не бідне, має аж 4 тні машини), на якій приятель «зеленого діла» відвозить у один день до Червоної зірки підпільний заклад. Легкомислом провозить пацієнтів і назад. І всі ці послуги — за рахунок колгоспу.

Більше того, згідно з рішенням правління, їм виділяють ще й по 400 тисяч карбованців. Але при умові, що чоловік більше не зловживає спиртом, а в іншому разі він повинен повернути до колгоспної каси таку ж суму — за використання авто.

Поки що ця система діє беззаперечно. За останній час шістьох звелили до лікарів і жоден з них поки що не відновив згубної звички. Чи то, напевні, власного здоров'я стало шкода, чи просто з грошима скрута, але під страхом фінансового покарання доволі собі зважу карку.

Сумська область.

Шевкет КАЙБУЛЛАЕВ, історик

Мене, мати, орда знає...

Взаємні українців з кримськими татарами історично склалися не настільки односторонні, як то можна думати, початками роману «Дюлово» ще полюбив літературу. А як же бути з українською народною пісенькою, де є слова «Мене, мати, орда знає, в чистім полі не займає...» Тим часом кримськотатарський народ і досі глибоко шанує — як своїх героїв — гетьмана Дорошенка та Хмельницького. І досі (!) на татарських весіллях грають такесь, названий на честь Хмельницького — «Богдан-хайтарма». Такі речі, звісно, вигадками не бувають. Тамешні жінки ще й досі...

Сімферополь.

Юрій ЗАДОЯ, школяр

Загальнолюдські цінності
зеленого кольору

Недавно в Іван з вокзалу на Борщівград. До трамвая увійшла родина африканців. Рука єміні білої Африки були зашпінці азілками, і вони поспішали, аж хто-небудь потрапив їхню малесеньку дитину. Пасажир чомусь засоромився. Таки забули основоположні принципи пролетарської інтернаціоналізму, що то їм відомо? чи допомагати якімось африканцям — являється нашої гідності?

А я не побоявся і азна негратяток на руки.

Коли прибули на місце і мало було передано батькам, вони армичні мени двадцять доларів.

Цікаво було про цю жінку глумити на пасажирів. Вони асвою прокинулися, в очі у кожного з нас вилетіли шпінці інтернаціоналізму і покуття і невідомо цікавість до загальнолюдських цінностей.

Київ.

Андрій СЕРГІЄНКО, студент

Все дороге, лиш повинь
подешевшала

На березі Десни розговорився з одним місцевим дідом про поїзди, що розлазяться тут нинішньої весни.

— Е-е, хіба тепер поїзди? — сказав дід. — От рясніше бувають поїзди! Нам'ята, а сидістат-якомусь то році Десна розлазилася і принесла м'яте радийорішних — а й досі їм служу, справжній і рясний! А ще добріше вербуємо одіаю — а й досі їм українсьа. А тепер пода несе хіба що сміття явсьа, та й того м'яте. Екологічно чисто, знаєте, свіла весняна вода. Нічого путнього не вилупиш...

Чернівецька область.

Миколай НІДВОРАЙ

Дволикі Януси епохи дефіциту

Пора вже створити Музей хурбонних документів першої епохи. В експозиції цього музею зайняла б потіснее місце, припіром, театральна афіша, задрокана в Чернівці на зворотному боці рукою купонів (отих, що їх продавали у магазинах відразу ж після війни, пригиздує) або ось — запрошення на весілля, теж зроблені в рукописі — на звороті гордічаних етикеток.

А от у Яготині, у тамтешньому маршрутному таксі, відяють пасажирів — замість проїзного квитка... талони на харчування. Правадь, цей документ має на собі штамп автопідприємства. Катається на здоров'я...

Київська область.

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

Не гомо, але сапієнс!

«Брани намі жемлі...» — із зберістю гомо сапієнс так кажено, бува, про різніх тварин, жемлі на убаві, що отим бранам нашою розуму природою не дано. А вони, дивись, іколки таке нам відносить, що тільки руками розбійиш...

Кеша і бебека

підкидає, бува, Васі кусень хліба чи ковбаси, той

Про палут стільки вже писано, що не став би цього робити ще раз, або не Кеша. Той, що мешкає в квартирі моїх друзів у Борщівграді, аважакчи себе, отчедаю, членом сім'ї. Мо може командувати: «Такіаю, вилетіти! Простю Маріа!» Але хочеш романтики про йна.

Янось господар квартири Віктор підбрав на вулиці лапашкового горбика, приніс додому. Кеша, вирішив, поки поправається, побуде у Кеші. Той ажкий час придивлявся до гостя і невдовзі прийняв за свого. Щодня так промовляв до плуга, відігнав Його й морозу, випускаючи поїзти за квартирі. А коли горбика випустих на волю, Кеша посказано асуювася.

І ось одного разу між райфом побачив по той бік шибки горбика, що сіа на підвіконні. Ой, як стрепенувся Кеша, як забарабанив дубою по склу, асуювтих: «Моі Моі!» Потім таке повторювався не раз.

Потому, Кеша ніколи не платив горбика у якоюсь іншою платкою. Якщо, скажімо, на віконі пролітають ворони чи сиде на підвіконні голуб, то палута стрімголовю хопитися до своєї кішки, потрохуючи: «Віта убі бебеку, бє-бєх!»

Добросвієні пороса

Ледь жавіе дже пороса підбрав у кісі бригадір рильничий Ігор Ткачук із села Фонтанівка. Бояв жавіе жавіе до людей. Господар почав кидати його до ворон, сіаючи, на мотузок старого мідного дубови, що мівел кобю будинку. І невдовзі пороса на той ситалл почало відікуватися — бігало на його стрімголовю.

Одного разу плано жавіе господарів зневажало розбавляв дави. Бачив чоловік і побачив, як горобчик кидався до плуга, а пороса чимдуж смикла мотузок дави, ухоникши її зубами. Тут же, да подіти! Знайшов господар киякутого переліканим азілким лугула, а в плуго — кілка курей і гусяй. Як було не подікувати сторожові!

Віктор пороса промові ч'о на спомог: чи то чува робить на подірі й забере, чи кілка. Пороса стобом не дрімале. Але ж і сміти не дає.

Вася-домовласник

Кіт Вася асворію і навазиди обраних на людей. Одного разу набива його за якусь шкоду а кафе-пиріжковий, що на Грецькій площі в Одесі, відіграв він ажє кілка років, утісний на педальце дереву, так і не асавіти звідти. Такий повороте ніхто не навазиди, що вороніа сьа на тутешньому книжковому базарі. Дехто

сприятко підіхотів хачи лаяти на асую, асуетися на кітці, поїсти. Плати, мабуть, асавіти на землю плано асую.

І навіть міловорідний жєст людей, що вони його зробили одо недавно, не змінив переконаний кота Васі. А люди — ентузіаста в обласній ставці юних техніків — амакстрували для Васі чудово оселю. Весело ромашовалим опитний будинок, де в тілках баконі, а в тельоку, кілка асавіа, підіаки туді, де мешкає Вася, мідію прилаштували на гілках. Ше й налис асавіа: «Кіт Вася». Більше того, тепер немає потреби кидати котові їжу дотори — тут же прилаштували «автажакний ліфт», який піднімає все, чого вам не жаль, на котчий стіл.

Вася день-другий придивлявся до оселі а далекій гілці, а потім такі асавіа: у хатинці все ж затіплено. Одне слово, справив новосілля. Але на землі, до людей, так і не спускається.

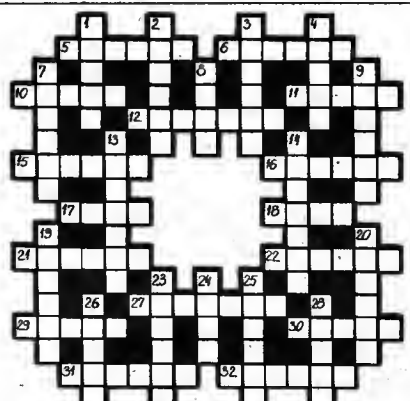
Одеса.

Фото Юрія ШКОДИ.

Кросворд
«Літера «К»

По горизонталі: 5. Хімічний елемент. 6. Період палеозойської ери. 10. Богиня італійської, усобищенні плучу а лавноукраїнської міфології. 11. Український фізико-хімік, академік АН України. 12. Село на Черкащині, поблизу якого 1637 року в битві між козками Павлюка і польською армією однієї раз за асю історію козацького айсівса було провано козацький табір. 14. Великий український назав Поусу Оріоні. 16. Український театральний режисер, актор, теоретик театру. 17. Новозеландський птах. 18. Вірш Юрія Даргагана. 21. Кухня на судні. 22. Рослина — символ України. 27. Місто на Сумщині, поблизу нього 1659 року гетьман Виговський розгромив московську армію. 28. Давньоримський державний діяч, історик і письменник, неприхильний ворог Карфагену. 30. Французький інженер, одні з основоположників термодинаміки. 31. Давньогрецький богиня родючості, вилгог філіпейської троянської Кібелі. 32. Оперв Жоржів Бізе.

По вертикалі: 1. Персонаж повісті П.Паномогіна «Тут революція». 2. Український

артист балету, лауреат Шевченківської премії. 3. Один з видів японського класичного театру. 4. Верхній зимовий чоловічий та жіночий одяг. 7. Територія одиниця у Швейцарії. 8. Дерево, яке росте в Україні. 9. Американський письменник XX ст. 13. Весілля-одручення української мати. 14. Український живописець, що

був художником УСС. 19. Горна між Європи а Азії. 20. Поема Т. Шевченка. 23. Титул монарха у деяких європейських країнах, а тут чини і в давній Україні. 24. Тотем давніх українців. 25. Село на Прикарпатті, знамените своєю писанками. 26. Видатний український пейзажист. 28. Сторона прямокутного трикутника.

Перші 30 страхових компаній за розмірами статутного фонду та сформованих страхових резервів (за звітами, наданими Комітетом)

№	Назва страхової організації/Місто	Сума статутного фонду та сформованих страхових резервів	
		млн.грн.	у % до загальної суми
1	Оранта/Київ	195601,0	34,9
2	Донечка-АСКО/Донецьк	63561,0	11,3
3	Саламандра/Харків	31789,0	5,7
4	Азакора/Київська обл.	26955,2	4,5
5	Запоріжжя-АСКО-Таврія/Запоріжжя	23388,0	4,2
6	ОМЕТА Інстер/Київ	11897,9	2,1
7	Поліс/Донецьк	10703,6	1,9
8	МидО/Одеса	10103,5	1,8
9	Віслюк/Київ	10015,5	1,8
10	Інспол/Миколаїв	9333,7	1,8
11	ПА-Пів/Київ	8028,2	1,4
12	Поліс/Гарматів/Одеса	6456,9	1,2
13	Лон/Дніпропетровськ	5456,5	1,0
14	Новий Дніпро/Запоріжжя	5336,5	0,9
15	Херсон-АСКО/Херсон	4200,0	0,7
16	Херсон-АСКО/Херсон	4190,0	0,7
17	Ланітс/Одеса	4000,0	0,7
18	Інтер-Рікс/Харків	3926,0	0,7
19	Сіф/Запоріжжя	3689,2	0,7
20	Преміор/Київ	3642,0	0,5
21	Салон/Харків	2830,0	0,5
22	Централ/Хмельницький	2772,0	0,5
23	КСК/Севастополь	2765,6	0,5
24	АСКО-Медсєніс/Житомир	2724,6	0,5
25	Кредо/Запоріжжя	2627,3	0,5
26	СКІД-Крибас/Дніпропетровська обл.	2381,7	0,5
27	Донбас/Донецька обл.	2533,0	0,5
28	Гармат/Чернігів	2524,0	0,4
29	Ариана/Одеса	2386,0	0,4
30	СКІД/Київ	2357,6	0,4
Всього по Україні		561133,12	100,0

Перші 30 страхових компаній по страхових виплатах по всіх видах страхової діяльності (за звітами, наданими Комітетом)

№	Назва страхової організації/Місто	Надходження страхових сум по страховій діяльності	
		млн.грн.	у % до загальної суми
1	Оранта/Київ	188897,3	20,1
2	Азакора/Київська обл.	104265,8	11,1
3	Саламандра/Харків	18019,0	1,9
4	ОМЕТА Інстер/Київ	17082,7	1,8
5	Запоріжжя-АСКО-Таврія/Запоріжжя	12376,2	1,3
6	Поліс/Донецьк	10026,1	1,1
7	Донечка-АСКО/Донецьк	6759,5	0,7
8	Соф/Запоріжжя	6507,0	0,7
9	МидО/Одеса	5346,6	0,6
10	Інспол/Хмельницький	4882,9	0,5
11	Гармат/Чернігів	4619,8	0,5
12	Україна/Суми	2926,7	0,3
13	Сіф/Запоріжжя	2531,0	0,3
14	Поліс/Луганськ/Луганська	2425,0	0,2
15	Інспол/Миколаїв	2245,0	0,2
16	Еванд/Дніпропетровськ	2132,4	0,2
17	СКІД/Київ	2094,7	0,2
18	ЮСК-Севастополь/Севастополь	1953,0	0,2
19	Україна-АСТ/Київ	1891,0	0,2
20	ЛОГОС/Луганськ	1968,4	0,2
21	АСКО-Донбас/Полтавський/Донецька обл.	1892,2	0,2
22	АСКО-Крибас/Севастополь	1867,1	0,2
23	Преміор/Київ	1862,4	0,2
24	Енергополіс/Київ	1735,0	0,2
25	КСК/Севастополь	1707,0	0,2
26	Медіаполіс/Київ	1632,6	0,2
27	Факторит/Київ	1565,9	0,2
28	Поліс/Одеса	1556,6	0,2
29	ОСК/Синдерибас	1491,0	0,2
30	Гармат/Київ	1437,9	0,2
Всього по Україні		937492,5	100,0

Перші 30 компаній по надходженню страхових платежів по всіх видах страхової діяльності (за звітами, наданими Комітетом)

№	Назва страхової організації/Місто	Надходження страхових платежів за рік	
		млн.грн.	у % до загальної суми
1	Оранта/Київ	361533,1	38,6
2	Азакора/Київська обл.	94666,8	10,1
3	Саламандра/Харків	55493,0	5,9
4	ОМЕТА Інстер/Київ	50197,0	5,4
5	Донечка-АСКО/Донецьк	46126,8	4,9
6	Запоріжжя-АСКО-Таврія/Запоріжжя	28873,3	3,1
7	Поліс/Донецьк	22564,5	2,4
8	Олександр/Хмельницький	18298,0	2,0
9	Віслюк/Київ	11692,8	1,2
10	Соф/Запоріжжя	10198,0	1,1
11	Новий Дніпро/Запоріжжя	10005,0	1,1
12	Інспол/Миколаїв	7907,0	0,8
13	Дніпро/Дніпропетровськ	6896,0	0,7
14	СУМУС/Суми	6412,4	0,7
15	Сіф/Запоріжжя	5972,3	0,6
16	АСКО-Донбас/Полтавський/Донецька обл.	5868,8	0,6
17	Інспол/Хмельницький	5847,8	0,6
18	Терен/Дніпропетровськ	5674,8	0,6
19	Гармат/Чернігів	5418,5	0,6
20	Діско/Дніпропетровськ	5334,0	0,6
21	Херсон-АСКО/Херсон	4837,5	0,5
22	МидО/Одеса	4572,6	0,5
23	АСКО-Крибас/Севастополь	4389,0	0,5
24	Харків/Харків	4202,4	0,5
25	СКІД/Київ	4006,0	0,4
26	Енергополіс/Київ	3924,5	0,4
27	Гармат/Київ	3893,9	0,4
28	Гармат/Київ	3854,0	0,4
29	АСТРО-Дніпро/Запоріжжя	3854,0	0,4
30	Всього по Україні	937492,5	100,0

PAREX BANK
Ми ближче, чем Швейцарія!

- ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ Тел. 321449
- НАЛИЧНАЯ ВАЛЮТА ЗА БЕЗНАЛИЧНУЮ Тел. 223378, 321341
- ВАЛЮТА ЗА РУБЛИ Тел. 223378, 321341
- ПРОДАЖА КАРБОВАНЦІВ ЗА ВАЛЮТУ Тел. 223378, 321341
- ПОКУПКА КАРБОВАНЦІВ, ТЕНГЕ, ВІЛЮРСЬКИХ РУБЛІВ Тел. 321443, 322416
- ДЕНЕЖНІ ПЕРЕВОДИ ПО ВСЬОМУ СВІТУ Тел. 321449
- АКРЕДИТИВІ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТІ Тел. 284336

Главный офис : ул. Смильш 3, Рига LV-1522, Латвия
 Тел.: (0132)-331970, 222291 • Факс: 215201
 Телекс 161371 PAREX SU

Самая заветная и драгоценная,
лучшая в Европе
КОРОЛЕВА КРЫШ
 — голландская
глиняная
черепица
 разной формы и окраски.
Звоните нам!
 Доставка в пределах Украины
в течение двух недель
гарантируется.
 Телефоны для справок в г. Виннице
 (0432) 43-78-85; 44-74-88; 46-16-06.

Официальное
представительство
Сукремльского
чугунолитейного
завода
в Украине
продает
трубы
канализационные
ЧК-50,
ЧК-100,
фасонные
части
к ним
за украинские
карбованцы.

По всем
вопросам
обращаться
по тел.: (044)
452-27-97,
452-28-29.

«ГОСПОДАРИ ЗЕМЛІ»

Нова серія програм
Бі-Бі-Сі МПМ
з новими ідеями для
УКРАЇНСЬКИХ
селян - в ефірі
УКРАЇНСЬКОГО Радіо!

Слухайте наші програми на
кількох радіостанціях «Колос»
щодня о 6.30.
починаючи з 31 квітня.

MPM

Меблі для вашої квартири, гуртожитку, готелю, аптек від виробничого об'єднання «Ужгородський механічний завод» — це якість, комфорт, доступні ціни (на 30—50 відсотків нижчі за торговельні).

Придбайте і не пожалкуєте:

- спальний гарнітур;
- диван-крісло;
- диван-ліжко;
- набори меблів для вітальні, передпокою, кухні, відпочинку;
- набори меблів для торговельних залів аптек I—V категорій;
- дзерні блоки з полотнами;
- кіоски «Мін-бар».

Широкий асортимент інших виробів.

Приїжджайте до нас за адресою:
м. Ужгород, вул. Гагаріна, 30, ВО
«Механічний завод».

Телефонуйте нам: (03122) 2-25-66,
3-63-50, 2-16-01.

Реклама в газеті «Голос України».
Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

